

Ὁ Ἀπόστολος Παῦλος μᾶς ὑποβοηθεῖ νὰ ἀντιληφθοῦμε τὴν ἀληθινὴν κατάστασιν τοῦ ἀνθρώπου τὴν ὁποία ἀποκαλεῖ “ζωὴ ἐν πνεύματι” σὲ ἀντίθεσιν μὲ τὴν ψεύτικὴν τὴν ζωὴν “Ἐν Σαρκί” ἢ ὁποία εἶναι ἡ ζωὴ τῆς ἀπωλείας καὶ προεικονίζει τὸν θάνατον ἀφοῦ τῆς λείπει ὁ Χριστὸς, ποῦ εἶναι ἡ ζωὴ καὶ ἡ ἀνάστασις.

Τὰ χαρακτηριστικὰ τῆς πνευματικῆς ζωῆς προσδιορίζονται ἀπὸ τοὺς καρπούς τῆς, τοὺς ὁποίους ὀνομάζει ὁ ἀπόστολος τῶν Ἐθνῶν: “Ἀγάπη, Χαρά, Εἰρήνη, Μακροθυμία, Χρηστότης, Ἀγαθοσύνη, Πίστις, Πραότης καὶ Ἐγκράτεια.” (Γαλ. ε’ 22).

Αὐτοὺς τοὺς ἀγαθοὺς καρπούς παράγει ὁ πραγματικὸς χριστιανός, τοῦ ὁποίου ἡ ζωὴ χαρακτηρίζεται πνευματικὴ, ὅχι σὰν συνέπεια τῆς ἐξωτερικῆς ἐπιβολῆς κάποιου νόμου ἀλλὰ σὰν καρποφορία ἐνὸς δέντρου.

Τὰ χαρακτηριστικὰ τῆς σαρκικῆς ζωῆς εἶναι ἡ “Μοιχεία, Πορνεία, Ἀκαθαρσία, Ἀσέλγεια, Εἰδωλολατρία, Φαρμακεία, Ἐχθραὶ, Ἔρεις, Ζῆλοι, Οὐμοί, Ἐριθεΐαι, Διχοστασίαι, Αἰρέσεις, Φθόνοι, Φόνοι, Μέθαι, Κῶμοι καὶ τὰ ὅμοια τούτοις”, (Γάλ. ε’ 23)

Ἡ πνευματικὴ ζωὴ μὲ τοὺς ἀγαθοὺς καρπούς ἀρμόζει κατὰ τὸν Ἀπόστολο Παῦλο στοὺς Πνευματικοὺς Ἀνθρώπους καὶ ἡ σαρκικὴ στοὺς Σαρκικούς ἢ Ψυχικούς Ἀνθρώπους.

Οἱ πνευματικοὶ ἄνθρωποι βιώνουν τὴν καινὴν ζωὴν ποῦ ἀνέτειλε γιὰ τοὺς ἀνθρώπους μὲ τὴν Ἀνάστασιν τοῦ κυρίου μας Ἰησοῦ χριστοῦ, μέσα στὴν “καινὴν κτίσιν” (Β’ κόρ. 5.17). Χωρὶς τὴν καινὴν ζωὴν ὁ ἄνθρωπος παραμένει γήινος φθαρτός, Γῆ καὶ Σποδός (2).

“Εἰ ζῶμεν Πνεύματι, Πνεύματι καὶ στοιχῶμεν (Γάλ. ε’ 25), παραγγέλει ὁ μέγας ἀπόστολος Παῦλος. Ἐὰν δηλαδὴ ἐμεῖς οἱ πιστοὶ ζοῦμε σύμφωνα μὲ τὴν ἐμπνεύσειν τοῦ Ἁγίου Πνεύματος ὀφείλομε νὰ ἔχουμε ζωὴν καὶ συμπεριφορὰν κατὰ πάντα σύμφωνη μὲ τὴν ὑπαγορεύσειν καὶ τὸ θέλημα τοῦ Ἁγίου Πνεύματος.

Ἐὰν ζοῦμε λοιπὸν μὲ τὸ Ἅγιον Πνεῦμα καὶ συντασσόμεσθα μὲ αὐτὸ παράγομε τοὺς καρπούς του, αὐτοὺς ποῦ γλυκαίνουν τὴν παροῦσα ζωὴν μας, ἀλλὰ καὶ ἀποτελοῦν τὴν τροφήν τῆς αἰωνιότητος.

Ποιὸς τώρα μπορεῖ νὰ περιγράψῃ τὴν ἐξαιρετικὴν πνευματικὴν κατάστασιν, στὴν ὁποία εὐρίσκονται οἱ ἄνθρωποι ἐκεῖνοι, στοὺς ὁποίους πλοῦσια ἔπνευσε ἡ Θεόρρητη χάρις τοῦ ἁγίου πνεύματος! Λάμποντες, ἀστράπτοντες, ἀλλοιωμένοι ἀπὸ τὴν φωτιστικὴν καὶ ἁγιαστικὴν χάρις τοῦ παρακλήτου, ὡς ἄτομα εὐρίσκονται σὲ κατάστασιν ἐξαιρετικῆς ψυχικῆς ἱκανοποιήσεως καὶ χαρᾶς .

Αὐτοὺς τοὺς καρπούς παρήγαγε ὡς πνευματοφόρος καὶ ὁ Γέροντας Δωρόθεος τοῦ ὁποίου σήμερον τελοῦμε τὸ μνημόσυνο.

Ὁ Γέροντας ὁ ὁποῖος κενοδοξία καὶ φθόνον δὲν ἄφησε νὰ εἰσέλθῃ στὴν ψυχὴν του,

Ὁ Γέροντας ποῦ συμβούλευε μὲ πνεῦμα πραότητος νὰ σηκώνομε ὁ ἕνας τὰ βάρη τοῦ ἄλλου γιὰ νὰ ἐκπληρώνομε τὸν νόμον τοῦ Χριστοῦ,

Ὁ Γέροντας ποὺ ἐπισημαίνει νὰ ἀφήνουμε κατὰ μέρος τὴν κατάκριση γιὰ τὰ σφάλματα ἢ γιὰ τὶς ἀτέλειες τῶν ἀδελφῶν μας.

Ὁ Γέροντας ποὺ τόνιζε νὰ μὴν ἀγανακτοῦμε γιὰ ἐλλείψεις ποὺ ἐνδεχομένως κάποιος πλησίον μας ἔχει, γιὰτί τότε ἀποδεικνύουμε ὅτι δὲν ἔχουμε μακροθυμία οὔτε ἀγάπη, ἄρα καὶ ἡ ἀρετὴ ποὺ νομίζουμε ὅτι ἔχουμε δὲν ἀποτελεῖ καρπὸ τοῦ ἁγίου Πνεύματος ἀλλὰ νοθευμένη κατάσταση στὴν ψυχὴ μας.

Ἐνθυμούμενοι ἀπὸ τὴν ζωὴ τοῦ Γέροντος Δωροθέου ἃς εἴμαστε προσεκτικοὶ σὲ διαρκῆ ἐπιφυλακὴ τῆς ψυχῆς καὶ τοῦ νοῦ μας , ὥστε νὰ ἀποφεύγουμε τοὺς σκοπέλους τοῦ πονηροῦ.

Ἄς ἀφήσουμε τὸ Ἅγιο πνεῦμα νὰ καρποφορήσει μέσα μας, ἔχοντας μετάνοια μὲ προσευχὴ θερμὴ πρὸς τὸν γλυκύτατό μας Ἰησοῦ.

Ἄς σπεύδουμε νὰ σηκώσουμε, ἐμεῖς ποὺ εἴμαστε πιό δυνατοί, τὰ βάρη τῶν ἀδελφῶν μᾶς ,ἀφοῦ ὀφείλουμε "ἐμεῖς οἱ δυνατοὶ τὰ ἀσθενήματα τῶν ἀδυνάτων βαστάζειν (ρώμ. 1ε 1),ἀποδεικνύοντας ἔμπρακτα, ὅτι ἔχουμε στὴν καρδιά μας τὸν φωτισμὸ καὶ τοὺς καρποὺς τοῦ ἁγίου πνεύματος.

Ὁ Σταγῶν καὶ Μετεώρων Θεόκλητος.